

Rättsfallssamlingen

Mål C-205/16 P

**SolarWorld AG
mot
Europeiska unionens råd**

”Överklagande – Subventioner – Genomförandeförordning (EU) nr 1239/2013 – Artikel 2 – Import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Kina – Slutgiltig antidumpningstull – Undantag för import som omfattas av ett godtagat åtagande – Avskiljbarhet”

Sammanfattning – Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 9 november 2017

1. *Överklagande – Grunder – Enbart upprepning av grunder och argument som framförts vid tribunalen – Avvisning – Ifrågasättande av tribunalens tolkning eller tillämpning av unionsrätten – Upptagande till prövning*

(Artikel 256.1 andra stycket FEUF; domstolens stadga, artikel 58.1, domstolens rättegångsregler, artiklarna 168.1 d och 169.2)

2. *Talan om ogiltigförklaring – Föremål – Delvis ogiltigförklaring – Villkor – Huruvida de omtvistade bestämmelserna kan avskiljas – Bestämmelse i rådets förordning enligt vilken viss import som är föremål för ett åtagande som godtagits av kommissionen undantas från antidumpningstull – Ogiltigförklaring som innebär att innehållet i förordningen förändras – Villkoret är inte uppfyllt*

(Artikel 263 FEUF; rådets förordning nr 1239/2013, artiklarna 1 och 2)

3. *Överklagande – Grunder – Grund som åberopas för första gången i ett överklagande – Avvisning*

(Artikel 256.1 andra stycket FEUF; domstolens stadga, artikel 58)

4. *Grundläggande rättigheter – Rätt till ett effektivt domstolsskydd – Gränser – Iakttagande av sakprövningsförutsättningarna för en talan – Talan om delvis ogiltigförklaring av en förordning om införande av antidumpningstullar*

(Artikel 263 fjärde stycket FEUF; Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 47; rådets förordning nr 1239/2013)

1. Se domen.

(se punkterna 24–27)

2. Tribunalen gjorde inte någon felaktig rättstillämpning när den, i samband med bedömningen av huruvida en talan mot artikel 2 i genomförandeförordning nr 1239/2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina, slog fast att nämnda artikel inte kunde avskiljas från övriga delar av denna förordning.

Det är endast möjligt att ogiltigförklara en del av en gemenskapsrättsakt under förutsättning att denna del kan avskiljas från rättsakten i övrigt. Detta krav är inte uppfyllt när rättsaktens materiella innehåll skulle ändras om en del av den ogiltigförklarades.

Det följer av bestämmelserna i artiklarna 1 och 2 i genomförandeförordning nr 1239/2013 att det i sistnämnda artikel, genom ett åtagande om minimiimportpriser, fastställs ett undantag från betalning av de antisubventionstullar som införts genom nämnda artikel 1, upp till en viss årlig importkvot. Unionslagstiftaren har, i samband med antagandet av denna förordning, infört handelspolitiska skyddsåtgärder som utgör en enhet eller ett ”paket”. Förordningen inför sålunda två separata och kompletterande åtgärder som eftersträvar ett och samma resultat, nämligen att undanröja de skadevållande verkningarna av den kinesiska subventionen på unionsindustrin med avseende på de aktuella produkterna och samtidigt skydda nämnda industris intressen.

Genomförandeförordning nr 1239/2013 grundar sig på möjligheten att tillämpa dessa två olika åtgärder alternativt vilket gör det möjligt för de kinesiska tillverkande exportörerna att åberopa det åtagande om minimiimportpris som kommissionen godtagit i den mening som avses i artikel 2 i nämnda förordning och på så sätt undvika att en utjämningsåtgärd i form av en värdetull påförs deras produkter, enligt artikel 1 i nämnda förordning. En ogiltigförklaring av denna artikel 2 undanröjer en sådan möjlighet och det alternativ som unionslagstiftaren avsett att erbjuda de kinesiska tillverkande exportörerna när den antog den omtvistade förordningen. Mot bakgrund av skillnaderna vad gäller de ekonomiska konsekvenser som dessa två typer av handelspolitiska skyddsåtgärder får, skulle en sådan ogiltigförklaring påverka själva kärninnehållet i den omtvistade förordningen.

Åtagandet om minimipriser på import har i en majoritet av fallen tillämpats sedan genomförandeförordning nr 1239/2013 antogs. Detta åtagande tycks således vara avsett att tillämpas i första hand i samband med den import från Kina som avses i den omtvistade förordningen. Under dessa förhållanden skulle en ogiltigförklaring av detta åtagande med nödvändighet påverka kärninnehållet i denna förordning.

(se punkterna 38, 42, 46, 52, 55 och 57)

3. Se domen.

(se punkterna 64 och 65)

4. Ändamålet med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna är inte att det i fördragen föreskrivna systemet med domstolsprövning ska ändras, särskilt inte bestämmelserna om upptagande till sakprövning av talan som väckts direkt vid unionsdomstolen. Dessutom gäller att det skydd som ges i artikel 47 i stadgan inte kräver att den enskilde ovillkorligen kan väcka talan om ogiltigförklaring av unionens lagstiftningsakter direkt vid unionsdomstolen.

Under dessa förhållanden kan inte det faktum att ett företag saknar talerätt mot enbart en icke avskiljbar del av genomförandeförordning nr 1239/2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av solcellsmoduler av kristallint kisel och väsentliga komponenter (dvs. celler) med ursprung i eller avsända från Folkrepubliken Kina, innebära att dess rättigheter enligt artikel 47 i stadgan åsidosätts i den mån företaget hade kunnat väcka talan mot den omtvistade förordningen i dess helhet. Det kunde nämligen, förutsatt att det uppfyllde villkoren för att väcka talan i artikel 263 fjärde stycket FEUF, väcka talan mot den omtvistade förordningen direkt vid tribunalen och samtidigt

begära att verkningarna av denna ogiltigförklaring skulle vilandeförklaras fram till dess att unionsinstitutionerna vidtar nödvändiga åtgärder för att följa domen om ogiltigförklaring, eller ifrågasätta giltigheten av den omtvistade förordningen vid nationell domstol och hemställa om ett hänskjutande till EU-domstolen för förhandsavgörande.

(se punkterna 67, 68 och 70)